

ПРОТОКОЛ

№ 155

гр. Пазарджик, 16.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка Н. Попова

при участието на секретаря Константина Д. Рядкова
Сложи за разглеждане докладваното от Албена Г. Палова Въззивно
гражданско дело № 20235200500111 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:45 часа се явиха:

Жалбоподателят-ищец Н. Л. Л., нередовно призован, се явява лично.

От неговия процесуален пълномощник – адв. Б. е постъпила писмена
молба, с която моли да се даде ход на делото в негово отсъствие и заявява, че
не възразява за нередовното призоваване на неговия доверител. Заявява, че
няма да сочи доказателства. Моли, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за
адвокатурата, да му бъде присъдено адвокатско възнаграждение.

Не се явява представител за жалбоподателя-ответник „К.Б.С.Б.“ ЕАД,
редовно призовани.

От юрисконсулт Н.К. е постъпила писмена молба, в която моли ход на
делото да се даде в нейно отсъствие поради служебна ангажираност за
посочената дата и час. Моли в случай, че бъдат представени нови
доказателства, да ѝ бъде дадена възможност да вземе становище. В случай, че
се претендира адвокатско възнаграждение, надвишаващо минималното, прави
възражение за прекомерност. Моли да ѝ бъде даден срок за представяне на
писмена защита. Представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК като
претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Жалбоподателят-ищец Л.: Не възразявам да се даде ход на делото,
въпреки нередовното ми призоваване за днешното съдебно заседание.

Съдът, с оглед изявлението на жалбоподателя-ищец Л., намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение № 155 от 16.06.2022 год. на Районен съд – В., постановено по гр.д. № 362/2021 год. по описа на РС-В., съдът е осъдил на осн. чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД Райфайзенбанк България ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр. С. да заплати на Н. Л. Л., ЕГН: *****, с адрес гр. П., ж.к. „***, ап. 2, сумата от общо 1 190,95 евро /хиляда сто и деветдесет евро и 95 евроцента/, от които 397,14 евро /триста деветдесет и седем лева и 14 евроцента/- главница, 269,77 евро /двеста шестдесет и девет лева и 77 евроцента/- наказателна лихва, 24,04 евро /двадесет и четири евро и 04 евроцента/- наказателна надбавка, 490 евро /четиристотин и деветдесет евро/- такса за усвояване на кредит и 10,00 евро /десет евро/-такса за разглеждане на документи, дадени без основания по Договор за потребителски кредит от 20.04.2011г., ведно със законна лихва от 08.03.2021г., до окончателното плащане, като е отхвърлил иска за разликата над сумата от 1 190,95 евро, до претендираната сума от общо 11 028,81 евро /единадесет хиляди и двадесет и осем евро и 81 евроцента/, като неоснователен.

Осъдил е, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, Райфайзенбанк България ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр. С. да заплати на Н. Л. Л., ЕГН: *****, с адрес гр. П., ж.к. „***, ап. 2, разноски по гр. д. 362/2021г. на Районен съд В. за държавна такса в размер на 104,47 лв. /сто и четири лева и 47 ст./ и съдебно-икономическа експертиза, в размер на 76,33 лв. /седемдесет и шест лв. и 33 ст./ или общо 180,80 лв. /сто и осемдесет лева и 80 ст./.

Осъдил е, на осн. чл. 38, ал. 2 ЗА, Райфайзенбанк България ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр. С. да заплати на младши адвокат Б. В. Б.-АК В., със съдебен адрес гр. В., ж.к. ***, разноски за правна защита и съдействие в размер на общо 1 121,23 лв. /хиляда сто двадесет и един лева и 23 ст./.

Осъдил е, на осн. чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ, Н. Л. Л., ЕГН: *****, с адрес гр. П., ж.к. „***, ап. 2, да заплати на Райфайзенбанк България ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр. С. разноски за процесуално представителство от юрисконсулт, в размер на 150,00 лв. /сто и петдесет лева/.

С Определение от 29.12.2022 г. е оставено без уважение искането на „Райфайзенбанк България“ ЕАД да бъде изменено решението в частта за

разноските.

Против така постановеното решение са постъпили жалби и от двете страни.

Жалбоподателят Н. Л. Л., чрез пълномощника си адв. Б., обжалва така постановеното решение в отхвърлителната му част с твърдения, че същото е постановено при неправилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и че е неправилно. Твърди, че е невярно, че клаузите по Договора са индивидуално уговорени. Въпреки установената нищожност на отделни клаузи, съдът неправилно бил преценил, че както Договорът за кредит, така и анексите към него не са изцяло нищожни. Районният съд не бил обсъдил твърдяната нищожност във връзка с нарушаване на императивното правило на чл. 11, ал. 1, т. 9 от Закона за потребителския кредит относно липсата на яснота на формирането на променливия компонент, участващ при формирането на дължимата лихва. Прави се подробен анализ, с оглед разпоредбата на чл. 143, т. 13 от Закона за защита на потребителите с твърдения, че не са уточнени нито периодите, нито процедурите, нито условията за промяна на лихвения процент. Твърди се, че не е спазено изискването на чл. 11, ал. 1, т. 9 от Закона за потребителския кредит, тъй като в ГПР не са включени всички разходи за управление, отпускане и усвояване на кредита. Неправилно районният съд бил приел, че въпреки че според него клаузата на чл. 4.1.1. от Договора относно договореното право на банката едностранно да променя лихвения процент е обявена за нищожна, съдът бил приел, че това не се отразява на образуването за възнаградителната лихва. Неправилно съдът също така бил приел, че е допустима категоризацията на лихви в този случай по начин, че част от просрочена възнаградителна лихва да бъде прибавена към дължимата главница. Анексите на сключения договор били нищожни на основание чл. 366 от ЗЗД, тъй като били сключени въз основа на нищожен договор и в този смисъл била постоянната съдебна практика. По делото било безспорно установено, че претендирата от ищеца сума в размер на 11 028.81 евро не е погасена по давност и следвало да му бъде изцяло възстановена, тъй като е платена без правно основание, а дори да се приемело, че единствено анексите са нищожни, то на връщане подлежала сумата от 3458.13 евро. Анализира се практиката на Европейския съд по подобни дела с твърдения, че обжалваното решение противоречи на практиката на СЕС.

Искането е решението да бъде отменено, вместо което да бъде постановено ново, с което да бъдат уважени всички искиви претенции, предявени с иска.

Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение на основание

С жалбата на „Кей Би Си Банк“ – бивша „Райфайзенбанк България“ ЕАД се обжалва решението в осъдителната му част с твърдения, че същото е постановено при неправилно приложение на материалния закон, както и че е необосновано. Твърди се на първо място, че всички клаузи по Договора са индивидуално уговорени. Аргумент в тази насока съдът черпил от обстоятелството, че по време на сключване на Договора за кредит са действали Условия по кредитни продукти на физически лица, в които били заложили основните параметри на Договора. В случая се касаело за банков продукт с определени условия, които обаче не са Общи условия, към които Договорът да препраща и всички параметри на Договора били договаряни индивидуално с ищеца. Твърди се, че към момента на сключване на Договора действащото законодателство задължавало банките да публикуват на своите интернет страници или по друг, подходящ начин методологиите за образуването на базовия лихвен процент. Сочи се, че тези параметри са за обща информация на потребителите, така че последните да могат съобразно своите нужди да преценят кой продукт на банката би бил по-подходящ за тях. Изменението, на което се позовава районният съд, е влязло в сила едва на 23.07.2014 г., тоест няколко години след сключването на Договора и имало действие само занапред. Следователно неправилен бил изводът на съда, че публикуването на методологията за определяне на СБР в евро на сайта на банката е ирелевантно обстоятелство, след като същата не е част от съдържанието на Договора за кредит, както и че непосочването на конкретна формула, по която се изчислява СБР в евро в Договора за кредит прави клаузата за едностранна промяна на базовия лихвен процент неравноправна и като такава – нищожна. Същото се отнасяло и до Такса „Усвояване на кредит“, с която ищецът бил задължен да заплати сумата от 490 евро. Твърди се, че посочването на критериите, които влияят върху стойността на СБР за евро в Договора за кредит (чл. 4.1.), дефинирането на базовия лихвен процент (чл. 4), предоставянето на възможност на кредитополучателя да прекрати Договора като погаси предсрочно и в пълен размер кредита при увеличение на СБР, получаването на преддоговорна информация, потвърдено от ищеца с подписването на Договора за банков кредит, са все обстоятелства, които обосновават извода, че между страните е постигнато съгласие за формирането на възнаграждението на кредитодателя, че е налице равнопоставеност между страните по договора, както и че интересите на потребителя са в достатъчна степен защитени и гарантирани. Неправилно било прието, че променливата компонента, включена в законовата лихва се променяла единствено по усмотрение на банката. Напротив – в случая се касаело за обективни условия,

изхождащи от пазарната икономика. Неправилно били приети за нищожни и останалите клаузи, за които е постановено осъдителното решение. Твърди се, че с оглед на обстоятелството, че сключените два анекса към Договора съдържат аналогична клауза за едностранна промяна на базовия лихвен процент по кредита от Банката, на същите основания (липса на посочена методология) съдът е приел, че тези клаузи са нищожни. Следователно, намаляването на СБР в евро във втория сключен Анекс от 02.12.2013 год. не би следвало да се взема предвид, като приложимата към Договора лихва следва да се приеме за непроменена в размер от 8.95% (а не 8.25% - СБР в евро в размер на 5.2% и надбавка в размер на 3.05 пункта). Предвид горното, не можело да се приеме изводът на съда, че Банката дължи възстановяване на сума в размер на 397.14 евро, която представлявала увеличена от Банката главница. Поддържа се и че съдът не е отчел, че по кредита има допуснати просрочия за плащане на главницата от страна на ищеца, поради което се явява тази разлика между първоначално уговореният размер на главницата и платеният такъв. Поддържа се и че първоинстанционният съд приема, че клаузата на чл. 4. 6. от Договора за кредит, респ. и на аналогичните клаузи, предвиждащи неустойка за забава в сключените към Договора Анекси, е недействителна, т. к. противоречала на чл. 33, ал. 2 от ЗПК. В допълнение, съдът считал, че в този случай не следва да се взема предвид законната лихва за забава, защото това, според съда, би представлявало недопустимо изменение на Договора като се излагат съображения относно това, че клаузата на чл. 4.6. от Договора и аналогичните такива в двата Анекса представляват уговорка между страните за дължимост на неустойка за забава в случай, че кредитополучателят и/или съдлъжникът не погасяват в срок паричните си задължения. В случай, че клаузата за неустойка е нищожна, поради противоречие със закона – чл. 33, ал. 2 от ЗПК във връзка с чл. 26, ал. 1 предлож. първо от ЗЗД, се прилага императивната законова норма на чл. 33, ал. 2 от ЗПК и се дължи законната лихва за забава. Твърди се, че прилагането на императивно законово правило не представлява недопустимо изменение в съдържанието на договора за кредит като нищожната клауза се замества по право от повелителните разпоредби на закона (чл. 26, ал. 4 от ЗЗД). В съдебното, решение се твърдяло, че клаузата на чл. 4.5 от Договора за кредит, предвиждаща заплащането на еднократна комисионна в размер на 2.45%, била нищожна, защото противоречи на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК, която законова разпоредба забранява събиране от кредитодателя на такси и комисионни за усвояване на кредита и се прилага за процесния Договор за кредит, сключен преди влизането в сила на чл. 10а, поради обратното действие на ЗИЛЗПК, предвидено в Параграф 13 от последния. В тази си част се твърди, че изводите на съда противоречат на материалния закон като се излагат съображения в тази насока.

Прави се подробен анализ на съдебната практика.

Искането е решението да бъде отменено, вместо което исковите претенции да бъдат отхвърлени изцяло с присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК са представени писмени отговори по двете жалби от съответните страни.

Страните не правят доказателствени искания пред въззивния съд.

Жалбоподателят-ищец Л.: Нямам възражения по доклада. Поддържам въззивната жалба. Нямам доказателствени искания. Няма да соча доказателства. Да се приключи делото.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА молбите от двете страни във връзка с хода на делото, изразените становища по същество, както и приложената към молбата на адв. Б. молба със списък на разноски по чл. 80 от ГПК и договор за правна защита и съдействие с отразяване на договореното адвокатско възнаграждение за това, че такова не е заплатено, а страните се договарят защитата да бъде извършена на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, както и списък на разноски, приложен към молбата на „К.Б.С.Б.“ ЕАД с отразено юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Съдът счете делото за изяснено, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

Жалбоподателят-ищец Л.: Моля, предвид нередовното призоваване, въпреки че се даде ход на делото, да ни бъде даден срок за писмена защита и правя възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, затова

ОПРЕДЕЛИ:

СЛАГА КРАЙ на устните състезания.

ДАВА едноседмичен срок на адв. Б. за представяне на писмена защита и 10-дневен срок на юрисконсулт Костова на „К.Б.С.Б.“ ЕАД за представяне на писмена защита.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:10 часа.

Председател: _____

Секретар: _____